

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5673/2021
28.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Љубомир Ђулинац, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Станић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 751/21 од 07.04.2021. године, у седници већа одржаној 28.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије парничних странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 751/21 од 07.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину П 323/2019 од 22.12.2020. године, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу АА, на име накнаде материјалне штете, исплати укупан износ од 4.368.484,67 динара, и то износ од 792.053,12 динара на име обичне штете и износ од 3.576.430,80 динара на име измакле користи, све са законском затезном каматом од 10.09.2018. године до исплате, а тужиоцу ББ да, на име накнаде материјалне штете, исплати износ од 1.676.139,99 динара, са законском затезном каматом од 10.09.2018. године до исплате, као и да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.624.392,22 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 751/21 од 07.04.2021. године, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако да свака странка сноси своје трошкове поступка, а у преосталом делу потврђена. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, парничне странке су благовремено изјавиле ревизије, и то тужиоци побијајући је у делу одлуке о трошковима парничног поступка, због погрешне примене материјалног права, а тужени у делу одлуке о главној ствари, због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављених ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. и 420. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да ревизије парничних странака нису дозвољене.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.05.2015. године, а преиначена поднеском од 09.07.2018. године, када је 1 евро, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 118,0312 динара. Првостепена пресуда донета је 22.12.2020. године. Другостепена пресуда донета је 07.04.2021. године.

Тужиоци се у поступку налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП. Због тога се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије туженог одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно. Тако одређена вредност предмета спора побијаног дела за тужиоца АА износи 4.368.484,67 динара (динарска противвредност 37.011,26 евра), а за тужиоца ББ износи 1.676.139,99 динара (динарска противвредност 14.200,82 евра).

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија тужилаца је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија тужилаца није дозвољена.

Чињеница да је другостепеном одлуком преиначено решење о трошковима парничног поступка не утиче на дозвољеност ревизије тужилаца, јер се одредба члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелирана одредба члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП не примењује у случају преиначења одлуке о трошковима поступка као споредном потраживању.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**